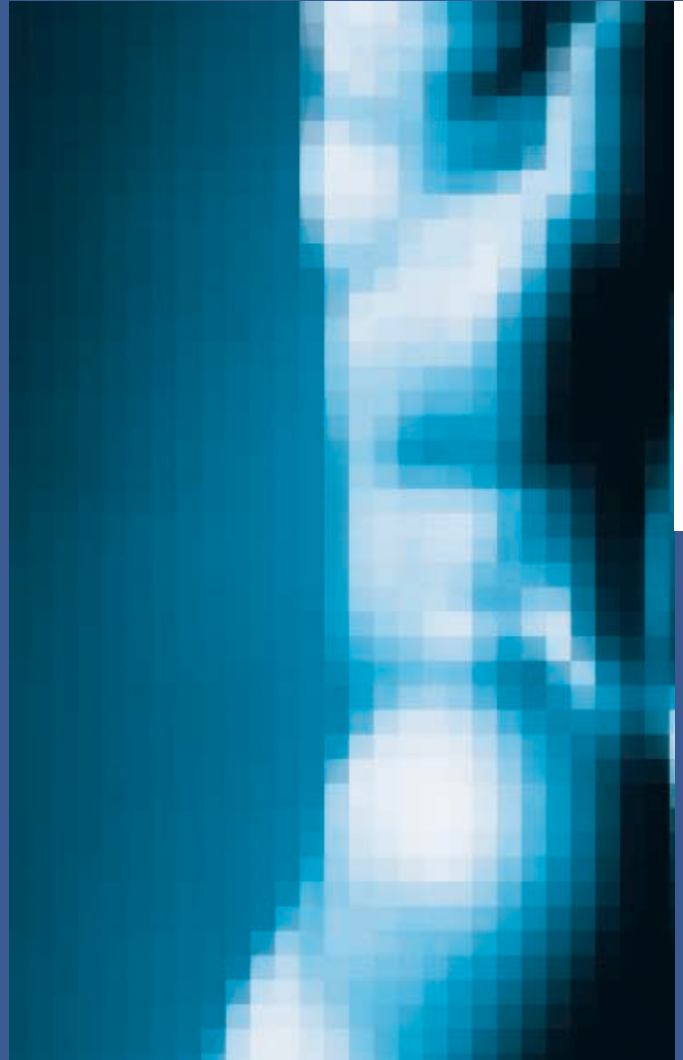

Hepatitis-B

SOAIDS

Dit is een publicatie van Soa Aids Nederland en is mede mogelijk gemaakt door GlaxoSmithKline. Deze folder is onderdeel van de brochure 'Soa, voorkomen-testen-behandelen'. Lees zowel de folder als de brochure zorgvuldig door als je goed op de hoogte wilt zijn. Voor meer informatie over soa en veilig vrijen kun je 24 uur per dag terecht bij de Aids Soa Infolijn (tel. 0900-2042040 of infolijn@aidsfonds.nl).

Je kunt ook onze website bezoeken: www.SoaAids.nl

www.SoaAids.nl

SOAIDS

Hepatitis-B

Hepatitis-B kan overgebracht worden door seksueel contact en kan dus een soa (seksueel overdraagbare aandoening) zijn. Hepatitis-B is een ernstige infectieziekte, veroorzaakt door het hepatitis-B-virus. Dit virus dringt de levercellen binnen en veroorzaakt daar een ontsteking. Afhankelijk van de ernst van de ontsteking treden meer of minder klachten op. Klachten kunnen ook geheel ontbreken. In de volksmond wordt hepatitis wel geelzucht genoemd. Geelzucht is echter het gevolg van een ontstoken lever. Dit komt ook voor bij andere ontstekingen van de lever, waarbij hepatitis-B niet de oorzaak is.

Hepatitis-B is zeer besmettelijk. Het virus bevindt zich in bloed. Maar ook in lichaamsvloeistoffen, zoals sperma en vaginaal vocht van patiënten en 'dragers'. Bloed is het meest besmettelijk. Je kunt een hepatitis-B-infectie op een aantal manieren oplopen. De voornaamste zijn:

- **Seksueel contact:**

bij die vormen van seksueel contact, waarbij de geslachtsdelen met elkaar in aanraking komen en bij pijpen en likken van de geslachtsdelen. De kans op infectie is groter als er beschadigingen van het slijmvlies zijn (vaak onzichtbaar klein). Bijvoorbeeld als je al een andere soa hebt. Anaal seksueel contact geeft de meeste risico's, omdat slijmvliezen bij deze vorm van seks gemakkelijk beschadigd kunnen raken. Het risico van infectie bij geslachtsgeenschap is groter tijdens de menstruatie.

- **Bloed-bloedcontact:**

bij drugsgebruikers die elkaars spuiten en naalden gebruiken. Maar ook bij medisch personeel dat veel in aanraking komt met bloed en daarbij zelf een verwonding oploopt (bijvoorbeeld prikongelukjes met gebruikte naalden). En bij alledaagse zaken zoals het gezamenlijk gebruik van scheermesjes.

- **Besmetting tijdens de geboorte:**

als de moeder het hepatitis-B-virus in het bloed heeft, is de kans groot dat ze het virus tijdens of vlak na de geboorte aan haar kind doorgeeft.

Verschijnselen bij mannen en vrouwen

Als je geïnfecteerd bent met het hepatitis-B-virus, merk je daar meestal weinig of niets van. Slechts één op de drie geïnfecteerden krijgt – twee weken tot zes maanden na het moment van infectie – klachten. Zoals: vermoeidheid, lusteloosheid, misselijkheid, buikpijn, jeuk. Soms ook gewrichts-pijn en koorts. Nadat de klachten zich geopenbaard hebben, kan geelzucht optreden. Het oogwit wordt geel. De huid soms ook. De urine wordt erg donker (als oude thee) en de ontlasting is erg licht (als stopverf).

De duur van de klachten is wisselen, van enkele weken tot maanden. Ook als alle klachten zijn verdwenen, kun je nog maanden moe blijven. Als het virus uit het lichaam verdwijnt, herstelt de lever zich van de ontsteking en verdwijnen de klachten. Dat gebeurt bij volwassenen in negen van de tien gevallen. Maar soms blijft de lever onstoken en blijven de klachten, vaak met tussenperiodes, terugkeren. Dit wordt een chronische hepatitis-B genoemd. In 5-10% van de gevallen blijft het virus nog vele jaren, soms levenslang, in het lichaam aanwezig. Het lichaam maakt dan geen antistoffen die het virus onschadelijk maken. Iemand die het virus bij zich blijft dragen, noemen we een drager van het hepatitis-B-virus. Draggers kunnen zonder lichamelijke klachten door het leven gaan. Maar ze blijven wel besmettelijk en kunnen het virus dus doorgeven aan anderen.

Mogelijke gevolgen bij mannen en vrouwen

Een chronische hepatitis-B-infectie kan blijvende gevolgen hebben. Alle hepatitis-B-dragers lopen risico op een slecht werkende lever, levercirrose (littekens op de lever) en leverkanker. Een enkele keer verwijdert het afweersysteem het virus na jaren alsnog spontaan uit het lichaam.

Onderzoek

Om vast te stellen of je met het hepatitis-B-virus besmet bent en of daar nog problemen uit kunnen voortkomen, wordt bloedonderzoek en zo nodig lichamenlijk onderzoek gedaan.

Behandeling

Tegen acute hepatitis-B bestaan nog geen geneesmiddelen. De ziekte moet vanzelf overgaan. Dat kan maanden duren. Neem zoveel mogelijk rust, dat kan eventuele schadelijke gevolgen voorkomen. Gebruik geen alcohol en voedingsmiddelen die je slecht verdraagt (zoals vet en koffie). Vermijd medicijngebruik, tenzij op voorschrift van de arts. Als de hepatitis-B chronisch is, kan de arts een behandeling met medicijnen voorschrijven. Bij 45% van de personen verdwijnen dan de klachten.

Voorkomen

- Vrij altijd veilig.
- Voorkom contact met bloed van anderen. Denk hierbij ook aan gemeenschappelijk gebruik van tandenborstels en scheerapparaten. Het hepatitis-B-virus kan lang buiten het lichaam overleven.
- Gebruik bij drugsgebruik schone, niet door anderen gebruikte spelden, naalden en attributen.
- Voorkom in (para)medische functie zoveel mogelijk je te prikken aan gebruikte naalden. Plaats daarom na gebruik nooit de naald terug in het hoesje. Gooi de naald en spuit in een daartoe bestemde container.

Je kunt je laten inenten (vaccineren) om te voorkomen dat je hepatitis-B krijgt. Dit kan bij de huisarts of bij de plaatselijke GGD. Het vaccin is goed en veilig en beschermt in ongeveer 95% van de gevallen. Aan vaccinatie zijn kosten verbonden. De vaccinatie bestaat standaard uit drie injecties. Ook is het mogelijk om antistof toe te dienen tegen hepatitis-B, nadat je aan het virus bent blootgesteld. Dat is alleen zinvol binnen 48 uur na een mogelijke infectie, zoals een prikongeluk of het knappen van een condoom. Baby's van moeders met hepatitis-B krijgen meteen na de

geboorte antistoffen toegediend. Vervolgens krijgen ze tegelijk met de dktp-prik een volledige inenting tegen hepatitis-B. Als bekend is dat de vader drager is van het hepatitis-B-virus, wordt door de baby eveneens een volledige vaccinatie aangeraden.

Toedienen van antistoffen na de geboorte is dan niet nodig.

Seksuele partner(s)

Als je het hepatitis-B-virus bij je draagt, kun dit doorgeven aan je seksuele partner(s). Als de vaste seksuele partner(s) nog niet is (zijn) geïnfecteerd, wordt (worden) deze dringend aangeraden zich te laten vaccineren. De vaccinatie wordt voor partners, gezinsleden en huisgenoten door het ziekenfonds vergoed. Momenteel wordt in Nederland ook bij personen die zich voor onderzoek op soa melden op een soa-polikliniek, onderzoek op besmetting met het hepatitis-B-virus georganiseerd, in samenwerking met de GGD. Dat onderzoek kan uitmonden in een vaccinatieadvies. Maximaal een half jaar na mogelijke blootstelling aan hepatitis-B kan pas definitief worden vastgesteld of je bent geïnfecteerd. Gebruik gedurende dit half jaar altijd een condoom, ook bij het pijpen. Gebruik bij het beffen een beflapje of opengeknipt condoom. Normaal sociaal contact, zoals een hand geven, brengt geen risico met zich mee. Zoenen is ook veilig, tenzij één van de partners een wondje in of rond de mond heeft of een koortslip. Als blijkt dat je hepatitis-B hebt, bespreek dan met de arts of sociaal verpleegkundige of je jouw seksuele partner(s) van het laatste half jaar moet waarschuwen.

Voor meer informatie over onder andere hygiënemaatregelen en behandeling bij hepatitis kun je bellen met het Nationaal Hepatitis Centrum, telefoon:
033 – 422 0988.